

gyldig, saa at vi ikke længere kunne ventes at ville hde Kronen Bistand, hvis den oftere skulde blive nødsaget til at opfordre os til at optage en saadan Kamp. Derimod har Regjeringens Forslag, saaledes som det foreligger, paa ingen Maade en saadan Betænkelse for mig, og det var ogsaa derfor, at jeg forleden Dag paa ingen Maade lagde den Vægt paa denne Uendring i Regjeringens Forslag, som jeg nu lægger derpaa, hvis Paragraffen skulde komme til at lyde saaledes, som den er foreslaaet af de ærede Herrer. Den Forskel, der skulde være imellem min ærede Sidemand og mig, troer jeg meest bestaaer deri, at han lagde saa overordentlig Vægt paa, at Overskudsparagraffen ved 2den Behandling er udgaaet, og at han fra det Tidspunkt af kun har meget liden Interesse for Finantsloven i det Hele, hvormod jeg ikke opfatter Forholdet saa mørkt. Med Hensyn til det her paagældende Forhold troer jeg derimod, at vore Udtalelser stemme temmelig overeens.

Finantsministeren: Jeg troer virkelig ikke, at der er en saadan Misforstaaelse at befrygte ved det paa Bladet Nr. 17 under Nr. 1 stillede Uendingsforslag, som af den ærede Rigsdagsmand er antydet; men, hvis det nu ogsaa forekommer den ærede Rigsdagsmand og de øvrige ærede Medlemmer, som med ham have stillet Uendingsforslag, saa maag jeg gjøre opmærksom paa, at det er ialtsald Noget, som de Herrer maae tilskrive sig selv. Det gaaer oftere saaledes, at, naar man ikke i rette Tid griber et Tilbud, saa taber man det; man kunde faae, og maa finde sig i Noget, som man finder er værre. Regjeringen har i rette Tid foreslaaet et Middel, hvorved man kunde undgaae alle disse Vanstueligheder og hele denne Discussion, som idag har fundet Sted, og som løvrigt ogsaa allerede i de foregaaende Rigsdagsmøder har været paabegyndt. Dengang vilde man ikke gaae ind paa dette mellemiggende Forslag af Regjeringen; man vilde absolut i selve Finantsloven slaae en Tanke fast, som slet ikke har Noget at bestille der, en Tanke, som man imidlertid dennegang ikke vilde fremsætte saa udtrykkeligt, som den ærede Rigsdagsmand for Kjøbenhavns 3die Valgfreds (Rosenørn) idag har gjort. Jeg talter den ærede Rigsdags-

mand, fordi han saa bestemt har udtalt — hvad der ikke tidligere har været udtalt —, hvad der er Meningen med den Uendring, som er vedtagen ved Sagens 2den Behandling, nemlig, at der deri skulde ligge en Protest og en Reservation. Foraaendst der deri skulde ligge en Protest imod Schleswigholsteinsmen, da kan Regjeringen naturligviis ikke have Noget derimod; thi Regjeringen har ligesaavel Intet imod, at man protesterer imod Schleswigholsteinsmen, som den har Meget imod, at der skulde tages Hensyn til den; jeg troer alveles ikke, at man her har Noget at gjøre med noget som helst „Forhold“ til det, som der fra Regjeringens Side ikke blot med Ord, men ogsaa virkelig i Gjerning er betegnet og behandlet som Oprør, og som Noget, der for enhver Priis maatte tues. Derimod maa jeg tilstaae, at jeg betragter Sagen anderledes, naar der i en saadan Redaction som den, de ærede Herrer have bragt i Forslag, skal søges en Reservation imod mulige Foranstaltninger, som af Regjeringen kunde være tilstgitede. Sagen staaer da anderledes, end den oprindeligt stod; naar man med Taushed gik ind paa Regjeringens Forslag, saa kunde Regjeringen naturligviis ikke forlange Videre, og vilde aldrig have indladt sig paa en saadan Discussion, men, naar man, som nu, har angivet, at der i en Redaction, som er bleven vedtagen ved de foregaaende Afstemninger, skulde ligge et Slags Reservation ligeoverfor Noget, man fra Regjeringens Side kunde befrygte, saa kan jeg ikke nægte, at der fra Regjeringens Side er den største Opfordring til at holde fast ved, at man i Modsaetning dertil antager det Hovedændringsforslag, der er stillet af de 15 ærede Herrer paa Bladet 17 under Nr. 1. Dette Uendingsforslags Forkastelse vilde nu meget let faae en ganske anden Betydning, meget let komme til at see ud som en Set fra de Herrer Side, som i saadanne Spørgsmaal, som nærværende, endnu kunde synes at staae imod Regjeringen, jeg siger udtrykkeligt „kunde synes“; thi jeg er overbevist om, at de Herrer langt fra ere saa meget imod Regjeringen, som de have Udsende af, og jeg er overbevist om, at efterhaanden flere og flere af de Herrer ville slutte sig til Regjeringen;